

**Thank you for staying here in
your beautiful place in
Hajdúböszörmény**

Warum brauchen wir eine Familienschule?

Why do we need a family school?

Miért van szükségünk családi iskolára?

**My last lecture: Bringing different ethnic groups together: using the example of the current situation of our children Why are our children a minority?
How can we face the challenges?**

Die Arbeitswelt der Erwachsenen und die Schulwelt der Kinder haben sich in den letzten 20 Jahren gravierend geändert.

Die Auffälligkeiten besonders im Rahmen der schulischen Entwicklungen nehmen zu.

The working world of adults and the school world of children have changed dramatically over the past 20 years.

A felnőttek munkavilága és a gyermekek iskolai világa drámaian megváltozott az elmúlt 20 évben.

Die Hintergründe für die Defizite werden hier kurz aufgezeigt, um zu verdeutlichen, wie besorgniserregend die Situation sich in Deutschland darstellt:

The reasons for the shortcomings are briefly outlined here to illustrate how worrying the situation is in Germany:

A hiányosságok okait röviden ismertetjük, hogy illusztráljuk, mennyire aggasztó a helyzet Németországban:

Haptische Defizite bei GS-Kindern.

Haptic deficits in elementary school children

Haptikus deficitek általános iskolás gyermekeknél.

Kognitive Defizite bei GS-Kindern.

Cognitive deficits in elementary school children

Kognitív deficitek általános iskolás gyermekeknél.

Fehlende intrinsische Werte wie Anpassung, Lernbereitschaft, Neugierde, die von innen eines Kindes kommt und nicht von außen bestimmt wird (extrinsisch).

Lack of intrinsic values such as adaptability, willingness to learn, curiosity, which comes from within a child and is not determined from the outside (extrinsic).

A belső értékek hiánya, mint például az alkalmazkodóképesség, a tanulási hajlandóság, a kíváncsiság, amelyek a gyermekből fakadnak, és nem kívülről (extrinsic) határozzák meg.

Fehlende Bindungen zu verlässlichen Erwachsenen (Eltern, Familie, Lehrer, Erzieher) sind heute die Regel.

A lack of relationships with reliable adults (parents, family, teachers, educators) is the norm today.

A megbízható felnőttekkel (szülőkkel, családdal, tanárokkal, nevelővel) való kapcsolatok hiánya ma már megszokott.

Schulängste/Schulversagen/ mangelndes Selbstbewusstsein, Ziellosigkeit und Existenzängste bestimmen das Leben bereits vieler Grundschulkinder, was ebenfalls in den weiterführenden Schulen und in der Ausbildung zu beobachten ist.

School anxiety/school failure/lack of self-confidence, aimlessness and existential fears already dominate the lives of many primary school children, which can also be observed in secondary schools and vocational training.

Az iskolai szorongás/iskolai kudarc/önbizalomhiány, a céltalanság és az egzisztenciális félelmek már sok általános iskolás gyermek életét uralják, ami a középiskolákban és a szakképzésben is megfigyelhető.

Kinder triften immer mehr in digitale Welten ab, isolieren sich, haben weniger Kontakte und weniger Ansprache, trotz Ganztags- und Betreuungsformen fast schon rund um die Uhr. Sie haben zu wenig Zeit für sich (hier ist nicht die Zeit mit dem Handy gemeint), können ihre persönlichen Bedürfnisse nicht mehr ausleben und erkennen für ihr Leben keine nennenswerten Ziele. Ziellosigkeit führt zu Frust und letzten Endes zur Orientierungslosigkeit. Warum soll ich lernen, warum üben, warum mich anstrengen, es macht doch alles keinen Sinn.

Children are drifting more and more into digital worlds, isolating themselves, having fewer contacts and less interaction, despite all-day school and care forms that are almost around the clock. They have too little time for themselves (this does not mean time on the phone), cannot fulfill their personal needs anymore, and see no significant goals for their lives. Lack of direction leads to frustration and ultimately to disorientation. Why should I learn, why practice, why make an effort, it all seems meaningless.

A gyerekek egyre inkább elmerülnek a digitális világokban, elszigetelődnek, kevesebb kapcsolatuk és kevesebb kommunikációjuk van, pedig egész napos oktatásban és majdnem napi szintű felügyeletben részesülnek. Kevés idejük van magukra (itt nem a mobiltelefonos időre gondolunk), nem tudják kielégíteni személyes szükségleteiket, és nem látnak érdemleges célokat az életükben. A céltalanság frusztrációhoz, végső soron tájékozódási képtelenséghez vezet. Miért kellene tanulnom, miért gyakorolnom, miért fáradoznom, hiszen semminek sincs értelme.

Resümee: Angst, fehlende Grundkompetenzen, fehlende Bindungen, fehlende Ziele sind heute die fehlende Bildung. Wir können unseren Kindern noch mehr Schulwissen versuchen zu vermitteln, es wird aber bei den Kindern nicht ankommen. Das Wissen erfordert ein zielgerichtetes Lernen mit Üben, Wiederholen, Vertiefen und Zusammenhänge erkennen, um sich als Wissen zu festigen. Dazu bedarf es einer Lernumgebung, die Rücksicht auf die Bedürfnisse der Kinder nimmt. Bindungen zu festen Bezugspersonen sind eine wesentliche Voraussetzung. Und hier setzt die Familienschule an.

Summary: Fear, lack of basic skills, lack of bonds, lack of goals are today the missing education. We can try to impart even more school knowledge to our children, but it will not reach them. Knowledge requires targeted learning with practice, repetition, deepening, and recognizing connections in order to consolidate itself as knowledge. For this, a learning environment that takes the needs of the children into account is necessary. Bonds with stable caregivers are an essential prerequisite. And this is where the family school comes in.

Összegzés: A félelem, az alapkompenciák hiánya, a kötődések hiánya, a célok hiánya ma a hiányzó oktatást jelentik. Még több iskolai tudást próbálhatunk átadni gyermekeinknek, de ez nem fog elérni hozzájuk. A tudás célzott tanulást igényel gyakorlással, ismétléssel, elmélyítéssel és az összefüggések felismerésével, hogy a tudásban megerősödjenek. Ehhez olyan tanulási környezetre van szükség, amely figyelembe veszi a gyermekek igényeit. A kötődés állandó kapcsolattartó személyekhez alapvető feltétel. Itt kapcsolódik a családi iskola.

Antwort:

Familien und ihre Kinder lernen in einer angstfreien Umgebung ihre Stärken neu/wieder zu entdecken. Wir entwickeln Kursangebote, bei denen man neu/wieder das Lernen lernt und die Bekanntschaft mit Üben und Wiederholen.

Wir als Erwachsene müssen unser Zutrauen für die Kinder neu entwickeln, nicht tadeln, sondern zum „Tun“ ermutigen. Das bedeutet, dass wir Spielraum für die Kinder brauchen. Grenzen sollten nicht zu eng gesetzt werden.

Answer:

Families and their children learn to rediscover their strengths in a safe and supportive environment. We develop courses that help participants learn how to learn and become familiar with practice and repetition.

As adults, we need to rediscover our trust in children, encouraging them to take action rather than criticizing them. This means we need to give children space to play and explore. Boundaries should not be set too rigidly.

válasz:

A családok és gyermekeik megtanulják újra felfedezni erősségeiket egy biztonságos és támogató környezetben. Olyan tanfolyamokat fejlesztünk, amelyek segítenek a résztvevőknek megtanulni a tanulást, és megismerkedni a gyakorlással és az ismétléssel. Felnőttként újra fel kell fedeznünk a gyermekekbe vetett bizalmunkat, cselekvésre ösztönözve őket a kritizálás helyett. Ez azt jelenti, hogy teret kell adnunk a gyerekeknek a játékra és a felfedezésre. A határokat nem szabad túl mereven meghatározni.

Ein wichtiger Baustein ist die Beständigkeit in der Beziehung zwischen Lehrenden und Kindern. Eltern werden zu Mentoren in Zusammenarbeit mit den Lehrenden, die unterstützen und nicht bevormunden. Sie sollen wie Schüler fühlen und genau das machen, was man von den Kindern erwartet. Die Eltern werden zu gleichberechtigten Schülern und werden von den Lehrenden darin bestärkt, es so zu tun, wie ihre Kinder es sollen. Daraus entwickeln die Eltern wieder ein Gefühl dafür, womit sich ihr Nachwuchs beschäftigt. Und wenn ein Kind erlebt, wie sich seine Eltern ebenso plagen wie es, dann ist sogar das Üben wieder ein Hit.

Üben macht nicht immer Spaß, aber es führt zum Erfolg. Familie kann dabei helfen und als Vorbild dienen.

In der Gemeinschaft lassen sich „unangenehme“ Tätigkeiten leichter bewältigen. Das Kind wird nicht allein gelassen und fasst so wieder Zutrauen auf sich selbst.

Die kognitiven Kompetenzen umfassen differenzierte Wahrnehmung, Denkfähigkeit, Gedächtnis, Problemlösefähigkeit, Phantasie und Kreativität. Sie bilden die Grundlage für Denkprozesse und kommen in allen Bildungs- und Erziehungsbereichen zum Tragen.

An important component is consistency in the relationship between teachers and children. Parents become mentors in collaboration with the teachers, who support rather than patronize. They should feel like students and do exactly what is expected of the children. The parents become equal students and are encouraged by the teachers to do it the way their children are supposed to. From this, the parents develop a sense of what occupies their offspring. And when a child experiences that their parents struggle just like they do, even practicing becomes a hit again. Practicing is not always fun, but it leads to success. Family can help with this and serve as a role model. In the community, "unpleasant" activities can be accomplished more easily. The child is not left alone and thus regains confidence in themselves.

Egy fontos építőelem a folyamatosság a pedagógusok és a gyerekek közötti kapcsolatban. A szülők mentorrá válnak a pedagógusokkal való együttműködés során, akik támogatnak, de nem leuralnak. Úgy kell érezniük magukat, mint a diákok, és pontosan azt tenniük, amit a gyerekektől elvárnak. A szülők egyenrangú diákokká válnak, és a pedagógusok megerősítik őket abban, hogy úgy tegyék, ahogyan a gyerekeiknek kell. Ebből a szülők újra kialakítanak egy érzést arra vonatkozóan, mivel foglalkozik a gyerekük. És ha egy gyerek megtapasztalja, hogy a szülei is ugyanúgy küzdenek, mint ő, akkor még a gyakorlás is újra élvezetessé válik. A gyakorlás nem mindig szórakoztató, de sikerhez vezet. A család ebben segíthet és példaképként szolgálhat.

In der Gemeinschaft lassen sich „unangenehme“ Tätigkeiten leichter bewältigen. Das Kind wird nicht allein gelassen und fasst so wieder Zutrauen auf sich selbst.

Die kognitiven Kompetenzen umfassen differenzierte Wahrnehmung, Denkfähigkeit, Gedächtnis, Problemlösefähigkeit, Phantasie und Kreativität. Sie bilden die Grundlage für Denkprozesse und kommen in allen Bildungs- und Erziehungsbereichen zum Tragen.

In the community, "unpleasant" tasks can be managed more easily. The child is not left alone and thus regains confidence in themselves. The cognitive skills include differentiated perception, thinking ability, memory, problem-solving ability, imagination, and creativity. They form the basis for thought processes and come into play in all areas of education and upbringing.

A közösségben a „kellemetlen” tevékenységek könnyebben elvégezhetők. A gyermeket nem hagyják magára, és így újra bizalmat nyer önmagában. A kognitív képességek magukban foglalják a differenciált észlelést, a gondolkodási képességet, a memóriát, a problémamegoldó képességet, a képzeletet és a kreativitást. Ezek képezik a gondolkodási folyamatok alapját, és minden oktatási és nevelési területen érvényesülnek.

Welche Hilfe brauchen unsere Kinder?

Warum sind die Grundkompetenzen so wichtig?

Nur wer richtig lesen kann, versteht auch den Sinn des Geschriebenen. Nur wer richtig rechnen kann, kann Zahlen einordnen und überprüfen. Wer dann richtig schreiben kann, vertieft das gewonnene Wissen ins Gedächtnis, welches jederzeit abrufbar wird. Sprachliche Kompetenzen entwickeln sich während kommunikativer Begegnungen besonders mit Erwachsenen. Kinder unter sich bedienen sich ihrer „Kindersprache“, ihrer Mimik und Gestik. Das ist nicht falsch, aber es reicht nicht aus. Wir als Erwachsene sollten uns viel Zeit nehmen, um den Kleinen zu sprechen. Hören wir zu, was sie uns erzählen, auch wenn wir es vielleicht als albern oder falsch ansehen. Unsere Antworten bleiben im Gedächtnis der Kleinen hängen und erweitern deren Wortschatz automatisch, ohne dass man ständig „verbessern“ muss. Man weiß aus Erfahrung, dass sich Kinder, deren Eltern viel mit ihnen sprechen, kommunikativ besser entwickeln (Mehrsprachigkeit).

Man denkt, dass man das Schreiben den Kindern vereinfachen sollte: Großschreiben, in Druckschrift, schreiben wie man denkt und fühlt. Im Grunde ist das natürlich bequem, denn es braucht keine Richtigstellung, keine Mahnungen, kein Korrigieren. Nur dient es wirklich einer freien Erziehung, wenn Kinder ihr eigenes Geschriebenes nicht mehr lesen bzw. entziffern können oder den Erwachsenen, die sich mit so leidigem Üben nicht mehr abgeben müssen? Müssen hier nicht die Erwachsenen mit Elan voranschreiten und den Kindern zeigen, wie schön die Schrift ist, welches wertvolle Kulturgut sie darstellt und wie interessant es ist, es selbst zu können.

Man denkt, dass das Rechnen nur dem späteren Verdienen zu zurechnen ist. Es hängt mit Geld zusammen und warum soll man den Kleinen das Einmaleins, später den Dreisatz beibringen, wir haben dafür doch den Computer bzw. Taschenrechner. Auch ist der Sinn

Räumliches Denken zur Orientierung nimmt ab, auch bei den Erwachsenen. Wenn man Google Earth oder einen Routenplaner vom Handy nicht zur Verfügung hat, weiß man sich in einem Raum kaum noch zu bewegen. Es ist bequem, solche Hilfen in Anspruch zu nehmen, mit Wissen und Orientierungssinn hat es nichts zu tun. Leider sind solche Erwachsenen Vorbilder für unsere Kinder nicht hilfreich. Landkarten, Heimatkunde sind in der Grundschule fast ausgestorben. Das Wissen der Kinder bezieht sich auf Umweltverschmutzung und klimatische Änderungen. Nur kann man diese nicht erfassen, wenn man sich nicht in seiner nächsten Umgebung auskennt und nicht weiß, wie die Gebirge, Täler, Flüsse und Dörfer und Städte heißen. Wie soll ein Kind das Wissen wirklich begreifen, wenn die grundlegenden Kenntnisse fehlen? Das erzeugt Angst.

What help do our children need? Why are basic skills so important? Only those who can read properly also understand the meaning of what is written. Only those who can calculate properly can classify and check numbers. Those who can write properly then consolidate the knowledge gained into memory, which can be recalled at any time. Language skills develop particularly during communicative encounters with adults. Children among themselves use their "children's language," their facial expressions, and gestures. That is not wrong, but it is not enough. As adults, we should take a lot of time to talk to the little ones. Let's listen to what they tell us, even if we might consider it silly or wrong. Our answers stick in the memory of the little ones and automatically expand their vocabulary without having to constantly "correct" them. Experience shows that children whose parents talk a lot with them develop better communication skills (multilingualism). One thinks that writing should be made easier for children: using capital letters, printing, writing as one thinks and feels. Basically, of course, this is convenient, because it requires no correction, no reminders, no editing. But does it truly serve a free education if children can no longer read or decipher their own writing, or if the adults no longer have to concern themselves with such tedious practice? Shouldn't the adults proceed with enthusiasm and show the children how beautiful writing is, what a valuable cultural asset it represents, and how interesting it is to be able to do it themselves?

It is thought that calculating is only to be attributed to earning later. It is related to money, and why should one teach the little ones multiplication tables, later the rule of three, we have the computer or calculator for that. The purpose is also different: being able to calculate promotes logical thinking, enables reconsideration of specifications, and allows for verification. Machines can also make mistakes.

Spatial thinking for orientation is decreasing, even among adults. If you do not have Google Earth or a route planner on your phone, you barely know how to navigate a space. It is convenient to use such aids; it has nothing to do with knowledge or a sense of direction. Unfortunately, such adult role models are not helpful for our children. Maps and local history are almost extinct in elementary school. Children's knowledge relates to environmental pollution and climate changes. However, one cannot grasp these if one is not familiar with one's immediate surroundings and does not know the names of mountains, valleys, rivers, and villages and towns. How is a child supposed to truly understand knowledge if the basic knowledge is missing? That creates fear.

Milyen segítségre van szükségük a gyermekeinknek? Miért olyan fontosak az alapkompenciák? Csak az tudja igazán értelmezni az írott szöveget, aki helyesen tud olvasni. Csak az tudja a számokat elrendezni és ellenőrizni, aki helyesen tud számolni. Aki pedig helyesen tud írni, elmélyíti a megszerzett tudást a memóriában, amely bármikor előhívhatóvá válik. A nyelvi kompetenciák különösen a felnőttekkel való kommunikációs találkozások során fejlődnek. A gyerekek egymás között a saját „gyermeki nyelvüket”, mimikájukat és gesztusaikat használják. Ez nem hibás, de nem elegendő. Nekünk, felnőtteknek sok időt kell szánunk arra, hogy a kicsikkel beszéljünk. Figyeljük, mit mesélnek nekünk, még ha esetleg butaságnak vagy hibásnak is tartjuk. Válaszaink megmaradnak a gyerekek emlékezetében, és automatikusan bővítik a szókincsüket anélkül, hogy folyamatosan „javítani” kellene. A tapasztalat azt mutatja, hogy azok a gyerekek, akikkel a szüleik sokat beszélnek, kommunikációs szempontból jobban fejlődnek. (Többszínűség)

Az ember azt gondolja, hogy egyszerűsíteni kellene az írást a gyerekek számára: nagybetűkkel írni, nyomtatott betűkkel, úgy írni, ahogy gondolunk és érzünk. Gyakorlatilag ez természetesen kényelmes, mert nincs szükség javításra, figyelmeztetésre, korrekcióra. De valóban a szabad nevelést szolgálja ez, ha a gyerekek már nem tudják elolvasni vagy megfejteni a saját írásukat, vagy ha a felnőttek, akiknek nem kell többé ezzel a fárasztó gyakorlással foglalkozniuk? Nem kellene itt a felnőtteknek lelkesedéssel előrehaladniuk, és megmutatni a gyerekeknek, milyen szép az írás, milyen értékes kulturális java, és mennyire érdekes saját maguknak megtanulni?

Az ember azt gondolja, hogy a számolás csak a későbbi keresethez kapcsolódik. Összefügg a pénzzel, és miért kellene a kicsiknek megtanítani a szorzótáblát, később az arányszámítást, hiszen erre ott van a számítógép vagy a kalkulátor. A cél azonban más: a számolás képessége fejleszti a logikus gondolkodást, képessé tesz az előírások átgondolására és az ellenőrzésre. A gépek is hibázhatnak.

A térbeli gondolkodás az orientáció érdekében csökken, még a felnőttek esetében is. Ha nincs elérhető Google Earth vagy mobiltelefonos útvonaltervező, az ember alig tud mozogni egy térben. Kényelmes igénybe venni az ilyen segédeszközöket, de nincs semmi köze a tudáshoz és az orientációs érzékhez. Sajnos az ilyen felnőtt példaképek nem segítik a gyermekeinket. Az iskolai földrajzoktatás és honismeret szinte kihalt az általános iskolákban. A gyerekek tudása a környezetszennyezésre és az éghajlati változásokra vonatkozik. Csak ezeket nem lehet igazán megérteni, ha valaki nem ismeri a saját közvetlen környezetét, és nem tudja, hogy mi hogy hívják – hegyek, völgyek, folyók, falvak és városok. Hogyan érthetné meg egy gyermek valóban a tudást, ha az alapvető ismeretek hiányoznak? Ez félelmet kelt.

Unsere Antwort: eine Familienschule, wo man gemeinsam lernt.

Our answer: a family school where people learn together.

A mi válaszunk: egy családi iskola, ahol együtt tanulunk.

Damit helfen wir den Kindern einen Sinn in ihrem Leben zu finden

In this way, we help the children find a meaning in their lives

Ezáltal segítünk a gyerekeknek értelmet találni az életükben

Verstehen – Akzeptieren – Lieben
(Frankl-Lukas)(Liebe-Wärme-Zuneigung)

Understanding – Accepting – Loving
(Frankl-Lukas) (love-warmth-affection)

Megértés – Elfogadás – Szeretet
(Frankl-Lukas)(szerelem-melegség-gyengédség)

Aspekte der Arbeit umfassen:

Fragen – handeln – verstehen

Akzeptanz und Zusammengehörigkeit

Gemeinsam lernen

Zusammen leben

Gemeinsam selbstbestimmt handeln

Aspects of the work include:

Ask - act – understand

Acceptance and togetherness

Learning together

Living together

Taking joint action in a self-determined manner

A munka szempontjai a következők:

Kérdezni - cselekedni – megérteni

Elfogadás és együttlét

Közös tanulás

Együtt élés

Önálló módon közös cselekvés